

„A gdy [Baranek] otworzył siódmą pieczęć ... ” „Aleście przystąpili do góry Syon i do miasta Boga żywego, do Jeruzalemu Niebieskiego (...) Patrzajcie, abyście nie gardzili Tym, Który mówi (...): Jeszcze ja raz poruszę nie tylko ziemią, ale i niebem (...) Przeto przyjmując Królestwo nie chwiejące się, miejmy łaskę, przez którą służymy przyjemnie Bogu z bojaźnią i uczciwością. ” „ ... Chrystus przyszedłszy Najwyższy Kapłan (...) Przez większy i doskonalszy przybytek, (...) Znalazłszy wieczne odkupienie. ” — Obj. 8:1; Żyd. 12:22, 25, 26, 28; 9:11,12

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Wychodzi co dwa miesiące. Wydawca Paul S. L. Johnson, 1327 Snyder Avenue, Philadelphia, Pa., U. S. A.

Prenumerata roczna wynosi \$1.00 (125 Złotych) Rocznie

POŚLANNIK EPIFANII

(Ciąg dalszy)

738 Papież Grzegorz III bezskutecznie apeluje do Karola Martela o pomoc przeciwko Liutprandowi, który o mało nie zajął Rzymu, miasta będącego ostatnią częścią Włoch wolną od Longobardów.

741 Karol Martel umiera, a jego dwaj synowie, Karoloman i Pepin Mały, dzielą królestwo Franków pomiędzy siebie. Podczas tego okresu (741-752) Adalbert (Frank), Klement (Szkot) i Wirgiliusz (Irlandczyk) opierają się korupcji papieskiej.

744 Liutprand, król Longobardów, umiera, po nim wstępuje na tron Hildebrandus, a później tego samego roku Rachis.

747 Karoloman zrzeka się królestwa na rzecz swego brata Pepina Małego.

749 Rachis, król Longobardów, umiera. Aistulf zostaje jego następcą.

17/V Rutherford czyni bezskuteczne starania o otrzymanie od swoich sympatyków w Zarządzie poparcia przeciwko Johnsonowi, starającemu się o wprowadzenie zarządzeń br. Russella i o uznanie go (br. Russella) jako wybranego od Pana wykonawcę w pracy.

20/V Zarząd Towarzystwa przestaje być całością, dzieląc się na dwie części: (1) A. I. Ritchie, I. F. Hoskins, J. D. Wright, i R. H. Hirsh; i (2) J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh i A. N. Pierson (ostatni przeszedł i pozostawał na przeciwnej stronie od 15 lipca do 6 listopada 1917). Podczas okresu od 20 maja do 1 czerwca, Johnson, Hirsh i Hoskins sprzeciwiają się uzurpacji Rutherforda

23/V Johnson kończy serię niepowodzeń, usiłując pobudzić większość Zarządu do wprowadzenia zarządzeń br. Russella, do uznania go (br. Russella) jako wodza w pracy Pańskiej i pracuje nad oddaniem kontroli Zarządowi

26/V A. I. Ritchie, J. F. Hoskins i R. H. Hirsh, opuszczeni przez J. D. Wrighta, zaprzestają czynić starania by wprowadzić zarządzenia br. Russella, a tak oddają innym członkom Zarządu przewagę. Johnson próbuje pobudzić J. D. Wrighta do odpowiedzialnej działalności w tej sprawie.

28/V Johnson wykazuje J. D. Wrightowi, że jego listy wierzytelne były wydane w dobrej wierze, a jego praca w Anglii dobra i apeluje do niego by dopomógł do wprowadzenia w czyn zarządzeń br. Russella.

751 Aistulf zdobywa Rawennę.

753 Aistulf zażądał poddania się papieża w sporze, jaki powstał pomiędzy nimi. Papież odmawia.

754 Papież prosi Pepina, króla Franków, o pomoc przeciw Aistulfowi.

755 Pepin z namowy papieża, pomimo próśb syna Karolomana by nie czynił tego wyrusza i pobija Aistulfa. Pepin odmawia wydania egzarchatu Rawenny bizantyńskiemu cesarzowi, który ją utracił w wojnie z Aistulfem.

756 Pepin darowuje papieżowi egzarcha raweński i inne terytoria, które stają się częścią posiadłości papieskich. — Dezyderiusz zostaje królem Longobardów i panuje do 774 r.

766 Dezyderiusz przymusza papieża do uległości; Pepin stara się ich pogodzić i radzi na kompromis.

768 Pepin umiera; synowie jego Karol Wielki i Karoloman są jego następcami.

770 Karol Wielki żeni się z córką Dezyderiusza, króla longobardzkiego.

30/X Johnson zjednywa J. D. Wrighta na swoją stronę.

1/VI Johnson żąda od Rutherforda by go wysłał na powrót do Brytanii w celu zakończenia rozpoczętej tam pracy. Rutherford odmawia

2/VI J. F. Rutherford wzywa pomocy od członków Zarządu przeciw wysłaniu Johnsona do W. Brytanii.

3/VI Niektórzy z Zarządu, pomimo nalegań drugich nie pozwalają na powrót Johnsona do Brytanii i odmawiają swego poparcia wysłanników.

4/VI Powyżej wspomniana działalność Zarządu daje Rutherfordowi przewagę nad wysłannictwem Johnsona w sprawie brytyjskiej. Odtąd Johnson robi starania by Zarząd zbadał jego czynności w Brytanii.

14/VI Johnson wręcza Rutherfordowi petycję, domagającą się wyśledzenia jego pracy brytyjskiej przez Zarząd, a który zdołał namówić czterech przyjaznych członków Zarządu do jej podpisania; w końcu zgodzono się na kompromis, wskazując, by czterech podpisanych członków zbadało sprawę.

16/VI W Zarządzie powstaje rozdział, czterech dyrektorów przeciwko trzem.

18/VI Czterech dyrektorów Zarządu, badających sprawę Johnsona, po przeczytaniu raportu brytyjskiej komisji śledczej, zdecydowało, że autorytet jego w sprawie brytyjskiej był prawdziwy i owocny.

771 Karol Wielki rozwodzi się z córką Dezyderiusza i zostaje jedynym królem frankońskim po śmierci Karlomana.

772 Karol Wielki prowadzi nieprzychylną rozmowę z Dezyderiuszem w sprawie poróżnienia się z jego córką, a swoją małżonką, którą mu odesłał, i w sprawie dwóch, synów Karlomana, którym nie pozwolił panować w miejsce ich zmarłego ojca. Karol Wielki omawia sprawę uczynienia papieża swoim poddanym.

773 Karol Wielki rozpoczyna wojnę z Dezyderiuszem i jego sprzymierzeńcami.

774 Karol Wielki zwycięża Longobardów, bierze Dezyderiusza do niewoli do Francji i czyni papieża swoim wasalem nad egzarchatem Rawenny. Syn Dezyderiusza, Adalgizus, przez całe swoje życie usiłuje odzyskać utracone królestwo Longobardów, lecz nadaremno, gdyż zostaje wypędzony z Włoch na zawsze.

799 Klaudiusz z Turynu przybywa do Karola Wielkiego. Stronnictwo wśród szlachty rzymskiej o mało nie zamordowało papieża Leona III podczas rozruchów w Rzymie, za jego bezprawne przywłaszczenie sobie władzy, który udaje się do Karola z prośbą o pomoc; Karol, stając w jego obronie, udaje się do Rzymu, gdzie wydaje sąd nad wrogami

19/VI Po przesłuchaniu Johnsona, komitet Zarządu postanawia nie przyznać mu pełnego uznania brytyjskiego autorytetu i przyjmuje kompromisowy raport, w celu uzyskania jednomyślności Zarządu.

20/VI Cały Zarząd omawia kompromisowy raport czterech swoich członków odnośnie czynności brytyjskich Johnsona i przyjmuje mniej sprzyjającą rezolucję przedstawioną przez Rutherforda, który za powód przytacza Johnsonowe pretensje do brytyjskiego autorytetu i chęć rozdzielenia Zarządu. Czterej członkowie przedstawiają rezolucję, ażeby znieść władzę Rutherforda jako wykonawcy i zarządcy.

21/VI Na podstawie kompromisowej rezolucji Zarządu są czynione starania, ażeby Johnsona i Hoskinsa wysłać z Betel w podróż pielgrzymką, a tym sposobem ażeby go pokonać i sprzyjającą mu większość Zarządu.

22/VI Kompromis Zarządu przeważa przeciw Johnsonowi, który otrzymuje rozkaz od Rutherforda do opuszczenia Betel; Johnson apeluje do Zarządu przeciw poddaniu się rozkazowi. Rutherford w obawie by sprawy nie wnosić przed Zarząd pozostawia ją w zawieszeniu. Johnson robi bezowocne starania do 15 lipca o ponowne uzyskanie stanowiska wykonawczego w rozmowie z Rutherfordem, z czterema członkami Zarządu i na koniec z A. N. Piersonem, którego pozyskuje na swoją stronę, że zgadza się na rozpatrzenie jego czynności brytyjskich.

17/VII Johnson po swoim powrocie do Betel z Nowej Anglii po odwiedzeniu Mergsona i Piersona, schodzi się z czterema członkami Zarządu. Rutherford czyni wielki zamęt z powodu swego odczytania o usunięciu czterech opozycyjnych członków Zarządu, a postawieniu na ich miejsce czterech nowych, za co jest silnie strofowany

papieża. Początek papieskiego Tysiąclecia.

800 Papież Leon III, koronując Karola Wielkiego cesarzem Świętego Państwa Rzymskiego, poddaje mu się przez to jako wasal i zatrzymuje rządy w krajach papieskich pod Karolem.

Potrzeba tu zaznaczyć, że czasami stary zarząd, a czasami nowy występuje we władzy kierowniczej w małej miniaturze od 17-go lipca 1917, do około 1-go grudnia 1917 i jest przyrównany do cesarza Świętego Państwa Rzymskiego.

802 Dekrety papieża Hadriana I najpierw posłane Karolowi W. do zatwierdzenia, są przyjęte na sejmie w Akwizgranie (Aixla-Chapelle) dla całego cesarstwa.

809 Sobór w Akwizgranie dodaje do wyznania wiary zdanie, że Duch św. pochodzi od Syna tak samo jak i od Ojca i że jest im równy. Klaudiusz z Turynu jest po raz pierwszy prześladowany za swą gorliwość w sprzeciwianiu się oddawania czci posągom i obrazom.

811 Tak zwane Izydorowe dekretale (nie pseudoizydorskie dekretale) są po raz pierwszy rozesłane.

813 Klaudiusz, główny mąż Kościoła w Sardziech, który następnego roku został wysłany przez cesarza Ludwika do Turynu, rozpoczyna walkę na tle czczenia obrazów i o uczynkach zasługi nauczanych przez papieża. Klaudiusz prowadzi tę czynność w dalszym ciągu, dając objaśnienia treści wielu ksiąg biblijnych, a także zajmuje się spo-

przez czterech wydalonych członków, Johnsona i Mc Geego. Rutherford ucieka się do swego nowego zarządu o pomoc i odąd rozpoczyna się Małe Tysiąclecie papieskie.

18/VII Rutherford poddaje się pod kierownictwo Zarządu, uznając go jako najwyższą władzę w sprawach Towarzystwa, a w ten sposób zyskuje uznanie jako wykonawca i zarządca Towarzystwa.

19/VII Okólnik Rutherforda (załączony później w jego gazecie Przesiewania Żniwa) zostaje zatwierdzony przez jego nie prawny Zarząd i rozesłany do wszystkich zbiorów.

27/VII J. F. Rutherford, prezes Towarzystwa Kazalnicy Ludowej, chce na zebraniu TKL zdobyć jeszcze kontrolę nad dwoma korporacjami, tj. nad Towarzystwem Strażnicy Biblii i Broszur i nad Międzynarodowym Stowarzyszeniem Studentów Biblijnych, domagając się, by czterech dyrektorów przyjęło jego zarząd lub miało z nim wojnę; (postępowanie jego opiera się na tej myśli, że TKL zawiera się w egzystencji tych drugich dwu korporacji i że działa ono jako ich pełnomocnik. Rutherford atakuje Johnsona fizycznie i wyrzuca go z Betel za atakowanie jego fałszywej świętobliwości.

29/VII Gazetka p.t. Przesiewania Żniwa jest na rozkaz Rutherforda rozesłana po raz pierwszy w Bostonie przez W. F. Hudginsa.

31/VII Na zebraniu Towarzystwa Kazalnicy Ludowej, na którym I. F. Hoskins i R. H. Hirsh zostali wyrzuceni jako dyrektorzy i członkowie tegoż towarzystwa, Johnson daje surową naganę Rutherfordowi za jego liczne kłamstwa i inne złości przedstawione w jego Przesiewaniach Żniwa, z których wszystkie były służbą obrazom rze-

sporami aż do końca swego życia, który nastąpił w 839 r.

814 Klaudiusz po przyjeździe do Turynu rozpoczyna walkę z oddawaniem czci obrazom i posągom.

816 Agobard, arcybiskup z Lyonu, Francji, rozpoczyna walkę z oddawaniem czci obrazom jako pomocnik Klaudiusza.

821 Cesarz Ludwik (zwany Pobożnym) oślepia swego siostrzeńca Bernarda.

823 Klaudiusz z Turynu rozpoczyna pisanie komentarzy do Trzeciej Księgi Mojżeszowej.

825 Klaudiusz broni się przeciw oskarżeniom o fałszywe nauczanie i formowanie sekty antykatolickiej.

829 Spory rozpoczęte w tym roku przez trzech synów cesarza Ludwika wzrastają przez długi okres lat, wskutek czego cesarstwo zostało podzielone na trzy części: Francję, Niemcy i Włochy.

831 Klaudiusz atakuje papieża, zaprzeczając, że jest następcą Piotra i dowodzi, że jeśli nie postępuje tak jak postępował apostoł, ale jak czyniciel złego, to do niego stosuje się rozdział 23 Mateusza. — Paschasius Radbertus wynajduje i rozszerza fałszywą doktrynę o przeistoczeniu chleba i wina w ciało i krew Chrystusa Pana podczas konsekracji.

839 Klaudiusz z Turynu umiera.

Świętych i ich czynom pełnym zasługi. Johnson prowadzi tę pracę do 26 sierpnia, kończąc w tym dniu pisanie Przeglądu Przesiewań Żniwa. 1/VIII Johnson atakuje Rutherfordowe Przesiewania Żniwa, stając w obronie swoich zwolenników i siebie.

3/VIII R. H. Hirsh pisze list otwarty w imieniu pięciu dyrektorów przeciwnych Rutherfordowi do uczestników konwencji bostońskiej, który zostaje rozdany 5-go sierpnia.

2/VIII Rutherford i inni członkowie zarządu zwodzą i wykorzystują A. N. Piersona.

10/VIII Johnson rozpoczyna pisanie tej części Przeglądu Przesiewań Żniwa, która traktuje o jego pracy pielgrzymkiej w Brytanii.

12/VIII Johnson pisze tę część Przeglądu Przesiewań Żniwa, która odpiera fałszywy pogląd Woodwortha o Szafarzu Grosza i stoi w obronie własnego poglądu, który był uznany przez „onego sługę.”

16/VIII Początek sporu w Zarządzie Towarzystwa rozwija się przez długi okres czasu, a wskutek czego formują się trzy grupy w Zarządzie: (1) A. N. Pierson; (2) W. E. Spill, J. A. Bohnet i G. H. Fisher; (3) J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh i A. H. MacMillan.

18/VIII Johnson rozpoczyna pisanie tej części Przeglądu Przesiewań Żniwa, która wyjawia wiele czynów niewłaściwego przywłaszczenia sobie władzy przez Rutherforda i która zaprzecza, iż on jest następcą „onego sługi.” Zwolennicy Towarzystwa najpierw twierdzili, iż oni są pozafiguralnym Eliaszem, tzn., że Wielką Kompanią jest Maluczkie Stadko, ta nauka Małego Babilonu jest sobowtorem przeistoczenia, czyli fałszywego ciała Chrystusowego we Wielkim Babilonie.

26/VIII Johnson kończy pisanie pierwszego szkicu Przeglądu Przesiewań

842 Oddawanie czci obrazom i posągom odnosi zupełne zwycięstwo we Wielkim Babilonie.

843 Wskrzeszone królestwo Longobardów z niepodległą linią królów, pomimo swego podzielenia na różne księstwa, istnieje aż do roku 961.

844 Paschasius Radbertus po poprawieniu swoich poglądów o przeistoczeniu chleba i wina w ciało i krew Chrystusa Pana podczas konsekracji, wydaje je w książce, którą daje cesarzowi Karolowi Łysemu. Cesarz zapytuje się Ratramusa o opinię tego poglądu. Ratramus, który był wówczas członkiem gwiazdnym i następcą Klaudiusza z Turynu, pisze bardzo silne dowody zbijające ten błąd.

850 Ratramus pisze o podwójnym przeznaczeniu.

857 Patriarcha Ignacy odmawia komunii Bardasowi, (który w imieniu małoletniego cesarza Michała III sprawował rządu, jako regent konstantynopolski) za co Bardas złożył go z godności patriarchy, a na jego miejsce postawił Focjusza.

858 Papież Mikołaj I, najpotężniejszy z papieży, jacy żyli pomiędzy Grzegorzem I a Grzegorzem VII, zostaje ogłoszony drugim Eliaszem; on po raz pierwszy wprowadza w życie dekretalia pseudoizydorskie*) na dowód supremacji papieża.

867 Focjusz, patriarcha konstantynopolski, oskarża papieża o herezję przed soborem w Konstantynopolu.

869 Ignacy złożony z godności patriarchy zo-

Żniwa aż do jego odpowiedzi do drugiej części.

29/VIII Fikcyjnym reprezentacją (rzekomo dobrym charakterem) świętych Małego Babilonu jest oddawana cześć przez zwolenników po całym Małym Babilonie.

30/VIII Wydany okólnik Światło Po Ciemności usuwa na bok sytuację brytyjską; Johnson w porozumieniu ze swoimi sympatykami sprzeciwia się Rutherfordowi i jego Zarządowi; w tym stanie trzymają się razem do 26-go grudnia, kiedy Johnson i Sturgeon wchodzi na rozbieżne drogi, chyląc się do podziałów.

31/VIII Rutherford po poprawieniu swoich poglądów podaje, że jego zwolennicy są pozaobrazowym Eliaszem i daje to Hirshowi, który zapytuje się o opinię Johnsona; ostatni pobija ten pogląd; Rutherford zaczyna używać ten wymysł do pobudzenia swoich zwolenników do rzekomego pierwszego uderzenia Jordanu.

6/IX Johnson zaczyna po raz pierwszy wyrozumiewać rozdzielenie Kościoła, które jest pozaobrazowym odłączeniem Eliasza od Elizeusza.

13/IX Van Amburgh, będąc w niełasce u MacMillana, zostaje usunięty z przywilejów służby, a na jego miejsce ten ostatni stawia Sturgeona.

14/IX W sporze zarządu Rutherford usiłuje dowieść, iż on ma rację; Clayton Woodworth ogłasza go drugim bratem Russellem, a poglądu swego z przypowieści o groszu używa na dowód supremacji Rutherforda

23/IX M. Sturgeon oskarża Rutherforda o wprowadzenie zarządzeń przeciwnych zarządzeniom brata Russella.

25/IX MacMillan przywraca Van Amburgha do

zostaje przywrócony do godności, a Focjusz pozbawiony godności patriarchalnej.

871 Alfred Wieki pielęgnuje prawdziwego ducha religijnego w Brytanii od roku 871 do 901.

872 Jan VIII zostaje papieżem i panuje do 882 r., kierując się największą hipokryzją i nieuczciwością.

877 Cesarz Michał III przywraca Focjuszowi patriarchat konstantynopolski.

878 Focjusz czyni zarzuty i opiera się skutecznie papieżowi, który rozkazuje mu opuścić patriarchat konstantynopolski.

879 Papież Jan VIII wyklina Focjusza.

885 Hadrian III zostaje papieżem przez podstępne wybory bezprawnych Rzymian, niebacznych na prawa dotyczące się wyborów papieskich.

*Pseudoizydorskie dekretale: Jest to fałszywy zbiór dekretów i konsyliów, które miały rzekomo pochodzić od wczesnych biskupów i ojców Kościoła, sięgające aż blisko czasów świętego Piotra. Zebranie tych dekretalii jest przypisywane Izidorowi, arcybiskupowi z Sewilli, Hiszpanii i za takie je przyjmowano w średniowieczu. Lecz prawdziwe autorstwo tego zbioru nie jest znane. Wcześni protestancy uczeni przypisywali autorstwo Rzymowi, lecz jest pewnym teraz, iż powstały w królestwie frankońskim pomiędzy rokiem 847 a 852. Głównym celem tego fałszywego zbioru było uwolnienie biskupów od władzy świeckiej i nadanie papieżowi supremacji. Był to zatem zbiór najdalej sięgających fałszywych pretensyj, jakie były kiedykolwiek przedstawione przez najbardziej ambitnych papieży, były tutaj systematycznie przedstawione w fałszywych listach i postanowieniach, które były zaopatrzone w nazwiska czcigodnych biskupów rychłego Kościoła. Myśli w nich zawarte zaczęto stopniowo wprowadzać do kapituł, kanonów i papieskich decyzji, i spolegano na nich jak na autorytecie, co też były za takie uważane aż do piętnastego stulecia, kiedy kardynał Niccola wyraził wątpliwość w ich autentyczność. Ten sam sąd był wydany o nich przez uczonych reformacji i potwierdzony przez nowożytny krytycyzm historyczny. — Przyp. tłum. z *International Encyclopedia*.

swojej laski a porzuca Sturgeona.

27/IX Johnson pielęgnuje ducha świętego pomiędzy przeciwnymi (Rutherfordowi) pielgrzymami od 27/IX do 27/X.

28/IX Rutherford rozpoczyna kierunek hipokryzji i nieuczciwości, które dochodzą do szczytu w jego gazecie *Przesiewania Żniwa*, w części II, której numery zostały rozdane 7-go października w Przybytku brooklyńskim, a 8-go października rozesłane po całym świecie.

3/X MacMillan przebacza Sturgeonowi i przywraca go na stanowisko głównego pomocnika.

4/X Na zebraniu interesowym w zborze brooklyńskim Sturgeon wyjawia oszustwo Rutherfordowi w jego usiłowaniu kontrolowania wyborów, a po zebraniu opiera się skutecznie Rutherfordowi, gdy ten strofuje go za jego postępowanie.

5/X Rutherford przestaje obcować ze Sturgeonem, pozbawiając go swego zaufania.

11/X Rutherford, widząc, że nie będzie mógł zostać wybrany starszym przez wymagane 75 % głosów, zostaje wybrany przez podstępną rezolucję, która wymagała tylko większości głosów, odkładając wybory starszych zboru brooklyńskiego aż po wyborach urzędników Towarzystwa, które miały się odbyć w styczniu 1918 r.

886 Cesarz Leon, Filozof, usuwa Focjusza.

890 Focjusz umiera.

904 Papież Sergiusz III (904—911), pierwszy z pornokratycznych*) papieży, który nagannie zachowuje się z Teodorą matką i jej córkami Marozją i Teodorą — trójką —które wynosiły według swego upodobania kochanków, nieprawnych synów i wnuków na tron papieski i strącały ich z niego. Od roku 904 do 1003 są prawie ustawiczne rozterki pomiędzy papieżami z jednej strony, a cesarzami niemieckimi i księżętami włoskimi z drugiej. Wiek dziesiąty jest właściwie nazwany ciemnym, albowiem zło miało w tym czasie wielką przewagę; i we wielkim zastosowaniu pozaobrazowej dziesiątej plagi, pozaobrazowa północ 14-go Nisan nadeszła, północ Wiek Ewangelii, kiedy to zabijanie pozaobrazowych pierworodnych zaczęło się.

911 Rodzina Karolingów (pochodząca od Karola Wielkiego) wygasła w Niemczech.

936 Otton I zostaje cesarzem świętego cesarstwa Rzymskiego narodu niemieckiego; wskutek opozycji Kościoła niemieckiego pornokratyczni*) papieży otrzymują cios, który ich stopniowo niweczy i podbija (963) pod władzę cesarską. Ich własni teologowie nauczają, że jest właściwym, ażeby papież był poddany cesarzowi.

946-972 Praca reformacyjna Dunstona w Anglii postępuje naprzód z wielkim błogosławieństwem

12/X MacMillan występuje przeciw Sturgeonowi.

17/X Sturgeon usuwa się od wszelkiej kooperacji z Towarzystwem.

30/X Początek postępowania J. F. Rutherforda według symbolicznej pornokracji*) z fałszywymi zasadami, które są powodem wielu złych zmian w jego zarządzaniu Towarzystwem. Od tej daty do 6 lutego 1918, wiele rozterek zachodzi pomiędzy Rutherfordem a członkami zarządu i innymi wodzami Towarzystwa.

6/XI A. N. Pierson, ostatni członek zarządu, który sprzyjał staremu Zarządowi, opuszcza stanowisko.

1/XII Tu zaczyna się przejście z Rutherforda, który pierwotnie stanowił małe papieństwo, na F. H. McGeego, który odtąd stanowi małe papieństwo pod kontrolą wodzów „opozycji,” którzy później formują się w Komitet Fort Pitt; oba zarysy tego stopniowego przejścia, które zostało ukończone 28 grudnia, są skutecznie przez list wysłany do wszystkich Badaczy Pisma św. i przez petycję wysłaną do Rutherforda i zarządu, zawierającą 156 podpisów członków Przybytku brooklyńskiego.

***Pornokracja, pornokratyczny** (wyrazy pochodzenia greckiego) — czasy panoszenia się nierządu; czasy, w których kobiety rozpustne wywierają wpływ znaczny na sprawy publiczne. — Przyp. tłum.

14/XII—6/1 1918, Johnson przez wykłady o Eliaszu i Elizeuszu, o Wezwaniach — Przesiewa-

w tym okresie; nie tylko Kościół, ale także rząd i społeczeństwo świeckie odnoszą błogosławieństwo.

961 Koniec królestwa Longobardów.

962 Otton I koronowany cesarzem przez papieża w kościele św. Piotra, przez co tworzy się nowa faza świętego cesarstwa rzymskiego narodu niemieckiego.

963 Zupełne obalenie pornokracji papieskiej — przez Kościół i cesarstwo niemieckie; teologowie papiescy nauczają, że papież ma być prawdziwie poddany cesarzowi.

973 Otton II zostaje cesarzem świętego cesarstwa rzymskiego narodu niemieckiego poparty przez księcia Hugona Kapeta.

974 Po rozmaitych przejściach życiowych Rotherius z Werony, Włochy, umiera.

986 Regenci młodego cesarza Ottona III starają się o wzmocnienie cesarstwa.

niach i Broni Ku Zabijaniu, itd. pracuje reformacyjnie i z powodzeniem z „opozycją” przeciw wpływom Rotherforda, który jest zarządcą i nauczycielem Towarzystwa.

26/XII Dalsze nauczanie, jakie zalecał Johnson, że rozdzielenie Eliasza i Elizeusza jest pozafigurą rozdzielenia w Towarzystwie i nauczanie, jakie zalecał Sturgeon, że Rutherford i jego główni poplecznicy są członkami wtórej śmierci, rozbija jedność „opozycji.”

27/XII McGee awansuje wodzów „opozycji” na zarządców pracy Pańskiej i odład punkt widzenia Małego Miniaturowego Wieku Ewangelii powiększa się w podwójne papieństwo i cesarstwo; McGee zajmuje tu miejsce papieża, a Komitet Fort Pitt miejsce cesarstwa; w starszym obrazie zarząd Towarzystwa jako cesarz, a Rutherford jako papież zajmuje drugorzędne miejsce jako antypapież.

28/XII List rozesłany do wszystkich Badaczy Pisma św. i petycja z podpisami 156 braci, szczególnie spomiędzy członków zboru brooklyńskiego, proponująca rozstrzygnięcie niepokoju w Zarządzie i Towarzystwie, nareszcie pokonuje absolutyzm Rutherforda. Z polecenia Rutherforda, McMillan naucza, że Rutherford jest poddany zarządowi.

1918

7/I Na konwencji w Fort Pitt (miejscowość ta znajduje się koło Pittsburgha w Pensylvanii) odbyło się pierwsze zebranie Komitetu Fort Pitt, na którym jego urzędnicy są wybrani; Johnson nominuje wszystkich.

8/I M. Sturgeon, po wysłuchaniu wykładu Johnsona w Avalon, Pa., na temat Wezwanie — Przesiewanie — i Broń Ku Zabijaniu, staje się jego przeciwnikiem.

20/I Po zorganizowaniu Komitetu Fort Pitt pierwsze jego zebranie odbyło się w Brooklynie.

987 Ludwik V, ostatni król z linii Karolingów we Francji, umiera. Hugon Kapet zostaje królem Francji, którego rządy od roku 956 najpierw jako księcia Francji, a następnie jako króla Francji, są wielkim błogosławieństwem w reformach, jakie przeprowadzał w ciągu swego życia względem kościoła, kraju i cesarstwa.

989 Wpływem swoim, jaki wywierał na Kościół król francuski Hugo Kapet, przewyższał arcybiskupa Arnulfa z Reims.

991 Sobór w Reims usuwa Arnulfa z arcybiskupstwa.

999 Papież Sylwester II wprowadza ascetyczne poglądy kościelne i w podstępny sposób rozpoczyna papieskie wyłączne naznaczanie biskupów i arcybiskupów przez posłanie pierścienia i laski swemu poprzedniemu wrogowi Arnulfowi; krok ten jest wystąpieniem przeciw władzy króla francuskiego i cesarza w ich poszczególnych państwach.

1000 Cesarz Otton III decyduje uwolnić Bolesława Chrobrego z hołdownictwa, usiłując pozyskać go za swego przyjaciela, chociaż on był zawziętym wrogiem cesarstwa.

1003-1046 Cesarze zwykle z kooperacją papieży usiłują według ich przewrotnych myśli reformować Kościół; reformacja ich biegnie w kierunku rzymskiego wyznania.

1009 Po trzech wyprawach Henryk II podbija Lombardię i resztę włoskiego państwa.

Johnson zostaje upoważniony do przygotowania listu, ażeby zgromadzić zwolenników Komitetu, w celu wspólnego porozumienia się i utworzenia silnego ruchu w pracy Pańskiej.

21/I Sturgeon podczas swego kazania w Brooklynie atakuje Johnsona w jego obecności; atak odbył się po południu 20 stycznia; wykład Johnsona tego wieczora z Zach. 11 niweczy wpływ Sturgeona w Kościele, a wzmacnia Johnsona, z czego wypływają rozmaite błogosławieństwa.

23/I List ogólny do zborów, jaki powierzono do układu Johnsonowi, jest uznany za lepszy od układu Ritchiego a to daje większy wpływ w Kościele pierwszemu aniżeli ostatniemu.

25/I Komitet Fort Pitt przyjmuje rezygnację Ritchiego z członkostwa.

2/II McGee w przebiegły sposób popiera ograniczające poglądy Ritchiego skierowane przeciw poglądom br. Johnsona i komitetu Fort Pitt o generalnych starszych.

3/II Członkowie Komitetu decydują uznać rezygnację Sturgeona, lecz usiłują zatrzymać go, jako przyjaciela do współpracy z Komitetem..

6/II-21/III Komitet Fort Pitt, zwykle z pomocą McGeego, usiłuje zreformować sprawy pomiędzy zwolennikami według ideałów Towarzystwa przedstawionych w czarterze Towarzystwa i woli brata Russella.

12/II Komitet wybiera R. G. Jolly'ego i I. I. Margesona do członkostwa w Komitecie; ostatni przed przyjęciem członkostwa, wypowiada swe

1014 Silne strofowanie i zniesławienie antypapieża Grzegorza wychodzi na korzyść Henryka II i papieża Benedykta VIII. Kanut zostaje królem Anglii i opiera się klerykalizmowi.

1017 Mahometanie dokonują inwazji Włoch od strony Sycylii, którą Rzymianie pod dowództwem papieża Benedykta VIII, zaczynają odpierać.

1018 Papież Benedykt VIII i cesarz Henryk II na Synodzie w Pawii wydają dekret ekskomunikacji księży, wstępujących w związku małżeńskie i o ujarzmieniu ich dzieci.

1020 Robert, król francuski, jest strofowany przez papieża Benedykta VIII i cesarza Henryka II za nie sprzyjanie ascetycznym zakonnikom kluniackim (klasztoru w Cluny, Francji), którzy twierdzili, że ich prawa są gwałcone przez liberałów.

Notatka: Klasztor w Cluny, w którym zaraz przy założeniu (910) wprowadzono regulę benedyktyńską w pierwotnej czystości, stanął wkrótce na czele kongregacji złożonej z licznych klasztorów, które poddawały się pod zwierzchność opata kluniackiego. Hildebrand, który w młodym wieku wstąpił do klasztoru w Cluny, był później, jako papież Grzegorz VII, głównym czynnikiem wprowadzenia celibatu do kleru katolickiego. — Przyp. tłum.

1021 Papież Benedykt VIII pisze list do arcybiskupów francuskich, rozkazując im pod karą kłątwy, ażeby odprawili od siebie tych z partii liberalnej, którzy trzymają się poglądów i praktyk przeciwnych ascetycznym zakonnikom z Cluny.

wątpliwości, co do użyteczności Johnsona w Komitecie i trzy razy domaga się od niego wypowiedzenia zdania, że nie kontroluje Komitetu.

17/II Johnson w wykładzie o Niewiernym Słudze we Filadelfii Pa., strofuje i zniesławia Rutherforda na korzyść Komitetu i F. H. McGeega. Johnson opiera się klerykalizmowi.

20/II Rząd atakuje lud Prawdy pod względem wykonawczym; na podstawach patriotycznych rozpoczyna się odpierranie zarzutów rządowych przez zwolenników Komitetu Fort Pitt pod legalnym kierownictwem McGeega.

21/II McGee, na podstawie listu pisanego przez Hoskinsa, sekretarza Komitetu, do siostry Jordan o wykładzie Johnsona, na temat Niewiaryny Sługa, pozbawia społeczności duchowej pielgrzymów, którzy usługują zborom wykładami, nie mając naznaczenia od Komitetu, a tym sposobem członków zborowych czyni niewolnikami Komitetu.

23/II Johnson za wykład dany w Filadelfii, Pa., o Niewiernym Słudze jest silnie krytykowany na specjalnym zebraniu Komitetu, że gwałci prawa i poglądy „partii konserwatywnej”, składającej się z pewnej liczby członków Komitetu i ich zwolenników, podczas gdy jego teoria i praktyka były strofowane jako radykalne.

24/II McGee przedstawia Komitetowi rezolucję przeciwko członkom partii liberalnej, znajdującej się między nimi, oświadczając, że ci, którzy dają tłumaczenia nowych typów, symbolów i prorocत्व biblijnych, które nie są jednoznacznie przyjęte przez Komitet, będą uważani za niezgodnych

1024 Cesarz Henryk II, ostatni z domu saskiego, umiera, a Konrad II z Francji i pierwszy z cesarzy salickich wstępuje na tron niemiecki.

1026 Konrad II najeżdża Włochy, wojuje przeciw kilku miastom i podbija je.

1027 Konrad II jest radośnie przyjmowany w Rzymie przez papieża i lud, i tam papież koronuje go cesarzem.

1028 Słowianie powstają przeciw cesarstwu.

1037 Konrad II prowadzi walkę z Aribertem, buntującym się arcybiskupem mediolańskim; — Konrad wyjednał u papieża kłatwę przeciw Aribertowi.

1039 Kościół we Włoszech daje naganę arcybiskupowi mediolańskiemu, który pomimo kłątwy zajmuje stanowisko.

1039 Świat muzulmański — jednoczy się, nie dozwalając w swoich terytoriach na propagandę chrześcijańską. Henryk zostaje cesarzem niemiecko-rzymskim.

1042 Edward Wyznawca zostaje królem Anglii i staje po stronie wolności głoszenia kazań.

z Komitetem. Starsi w New Yorku przyjmują ten pogląd względem M. Sturgeona, prowadzącego badanie Objawienia w domu Siostry Henderson.

27/II List otwarty Komitetu Fort Pitt do Studentów Biblijnych jest gotowy do wysyłki, przez tę czynność Komitet jest przygotowany do ukazania się w innym zarysie.

1/III List otwarty Komitetu ukazuje się po raz pierwszy, przy pomocy którego toczy się walka z tymi, którzy opierają się jego autorytetowi wykonawczemu.

2/III List otwarty sprawa radosne przyjęcie Komitetu Fort Pitt przez McGeego i zwolenników, którzy obwołują Komitet prawowitym wykonawcą.

3/III Henryka O. Hendersonowa rozdaje list otwarty w zgromadzeniu brooklyńskim, należącym do Komitetu, nazywając go listem miłości, czyni to przeciw Johnsonowi jako członkowi Komitetu, a tym samym przeciw Komitetowi.

12/III Różni członkowie Komitetu odpierają bunt i atak Sturgeona (który użył tu Hendersonową za narzędzie mówcze), jaki przypuścił na Johnsona podczas zebrania interesowego w zborze brooklyńskim. McGee gani go za atak użyty przez nią na Johnsona.

14/III Kościół brooklyński daje naganę M. Sturgeonowi, który przez podburzenie Hendersonowej atakuje Johnsona, a tym samym i Komitet.

14/III Departament Sprawiedliwości St. Zj. nie dozwala na dalsze rozpowszechnianie tomu VII w Ameryce. Z powodu nagany danej M. Sturgeonowi (o czym podane powyżej), Komitet przez to wzmacnia się.

17/III Johnson na zaproszenie zboru filadelfijskiego, by usłużył wykładami, odmawia zaproszenia, aż zgromadzenie odwoła krytykę jego wykładu o Niewiernym Słudze, czynioną przez niektórych członków tego zboru. Zbór odwołuje krytykę przez rezolucję.

1046 Henryk III na Synodzie w Sutri usuwa za złe postępowanie trzech papieży, którzy naraz panowali: Benedykta IX, Sylwestra III i Grzegorza VI. Chrześcijanie zachęcają chrześcijańskich wodzów hiszpańskich do atakowania Maurów w Hiszpanii. Od tego czasu papież prowadzi coraz pomyślniejszą walkę przeciw cesarzowi.

1048 Biskup Wazo z Leodium, Belgii, jedyny przeciwnik wymuszania wiary przy pomocy tortur, umiera.

1049 Berenger z Tours, Francji, gwiazdny członek Kościoła z okresu Tyjatyra dokonuje pierwszych ataków na błąd o przeistoczeniu chleba i wina w ciało i krew Chrystusa Pana podczas konsekracji. Papież Leon IV zatwierdza pseudoizydorskie dekretale.

1050 Lanfranc (pierwszy arcybiskup Canterbury i założyciel kościoła rzymskiego w Anglii) potępia Berengera z Tours za wygłaszanie kazań i pisanie przeciw nauce o przeistoczeniu.

1053 Ostatni spór pomiędzy Kościołami rzymskim i greckim wybucha.

1054 Ostatni rozłam w Kościołach rzymskim i greckim zostaje dokonany. Hildebrand (późniejszy papież Grzegorz VII) sędzi Berengera na synodzie w Tours; wyrok jest kompromisowy.

1060 Roger I, wódz Normanów (nazwa german-

21/III Komitet przygania Rutherfordowi za jego trojaki prezesostwo, a mianowicie, iż jest prezesem Towarzystwa Strażnicy Biblii i Broszur (TSB & B), prezesem Międzynarodowego Stowarzyszenia Studentów Biblijnych (MSSB) i prezesem Towarzystwa Kazalnicy Ludowej (TKL). Towarzystwo wydaje rozporządzenie, ażeby kolporterzy pracowali z sześcioma tomami. Od tej daty McGee wzmacnia swój wpływ nad Komitetem.

23/III Nikt więcej nie protestuje przeciw zjednywaniu opozycyjnych prozelitów, po Rutherfordowym zganieniu Johnsona (na konwencji Towarzystwa w Brooklynie, jaka odbyła się w dniach 23-26 marca).

24/III Johnson w swym wykładzie o Eliaszu i Elizeuszu w Jersey City atakuje pretensje zwolenników Towarzystwa, że oni są pozaobrazowym Eliaszem. Rutherford na konwencji w Brooklynie jako domniemany szafarz uprawnia przez argumentację tłumaczenie Przypowieści o Groszu, jakie podał ClaytonWoodworth.

25/III Kilku członków Komitetu, gdy dowiedziało się, że Johnson dał w Jersey City wykład o Eliaszu i Elizeuszu wbrew rezolucji Komitetu z dnia 24 lutego (wieczór 23-go) krytykuje go, lecz Hirsh staje w jego obronie.

28/III Ostatni spór pomiędzy zwolennikami Komitetu a zwolennikami M. Sturgeona wybucha.

29/III Ostatni rozłam pomiędzy poplecznikami Komitetu a Sturgeonem rozpoczyna się. Ze względu na fakt, że wykład Johnsona o Eliaszu i Elizeuszu dany w Jersey City dał dobre rezultaty i że Johnson nie chciał się poddać pod ograniczającą rezolucję, ponieważ nie była zgodną z Pismem Św., dlatego sprawa wykładu jego została przyjęta kompromisowo.

4/IV Rutherford w sposób prawny rozpoczyna

skich mieszkańców Skandynawii) — rozpoczyna walkę z Saracenami w Sycylii.

1063 Berenger ponawia spór we Francji przeciw nauce o przeistoczeniu.

1066 Wilhelm Zdobywca wyrusza na Anglię i zdobywa ją.

1070 Berenger protestuje przeciw nakładaniu na niego kagańca przy krytykowaniu błędu o przeistoczeniu.

1072 Normanowie pobijają muzułmanów i zdobywają Palermo w Sycylii.

1073 Grzegorz VII zostaje papieżem i panuje do 1085 r., wprowadzając papieską wszechwładzę nad władcami świeckimi, hierarchią i klerem. Papież ten rozpoczyna nową papieską politykę rządzenia.

1079 Spór z Berengerem kończy się, a z zakończonym sporem prawowierni tolerują go w odczynku i zaciszu. Narodziny Piotra Abelarda, członka gwiazdowego, który nie wierzy w nauki rzymskiego Kościoła.

1085 Normanowie pobijają Saracenów i zdobywają Syrakuzy we Włoszech. Hiszpanie podbijają Maurów w Toledo. Grzegorz VII, jeden z trzech największych papieży, umiera na wygnaniu, po wprowadzeniu nowych papieskich teorii autokratycznych. Wiktor III wybrany papieżem rozpoczyna swoje panowanie w następnym roku.

chłostać urzędników rządowych w Wiadomościach Królestwa w Nrze 2.

7/IV Johnson ponawia atak na naukę, że zwolennicy Towarzystwa są pozaobrazowym Eliaszem podczas swego wykładu o Eliaszu i Elizeuszu w Newark, N. J.

10/IV Arbitralne metody są wprowadzone do pracy pielgrzymkiej w Pasterskiej Biblijnej Instytucji

15/IV Na zebraniu Komitetu Johnson protestuje przeciw rezolucji, zabraniającej nauczania nowych typów, symbolów, itd.

16/IV W Wiadomościach Królestwa w Nrze 3 jest umieszczona krytyka urzędników rządowych na przedmiot poboru.

17/IV McGee posuwa się naprzód w dominowaniu nad Komitetem i nad jego głównymi zwolennikami, w czym mu się znacznie powodzi aż do 29/IV. W tym czasie nosi się z myślą wprowadzenia korporacji do Komitetu.

23/IV W Providence, R. I., Johnson wygłasza owocne kazania o figurach, symbolach, i t. d.; spór o ten rodzaj kazań kończy się, a nastaje pokój. Odtąd Johnson wchodzi w sceptyczną opozycję względem zła, jakie wprowadza McGee.

29/IV Rutherford zgodnie z przepisami prawa atakuje w Louisville, Ky., sposób zapatrywania rządu; obstaje również za prawem kolporterów wbrew zapatrywaniom rządowym. W czasie, gdy Rutherford jest przewycięzany w argumentach, McGee na zebraniu Komitetu przedstawia rezolucję, ażeby usunąć zabraniającą uchwałę, która zostaje przeprowadzona przez głosy 5 do 2, Hoskins i Wright głosują przeciw rezolucji. McGee podaje wnioski, ażeby R. G. Jolly, pomimo przeciwnego przekonania przygotował zbiór artykułów, przez który można by wysunąć jego myśl o wprowadzeniu korporacji.

1090 Normanowie kończą, podbój Sycylii spod muzułmanów. Wodzowie muzułmańscy w północnej Afryce pobudzają swoich zwolenników do dalszej wojny przeciw Chrześcijaństwu.

1094 Raporty o prześladowaniach pielgrzymów w Ziemi Św. pobudzają do walki Zachodnie Chrześcijaństwo.

1095 Papież Urban II, na soborze w Clermont, Francji, wzywa Zachodnie Chrześcijaństwo do odbicia Ziemi św. od muzułmanów.

1096 Książę Gotfryd z Bouillon i inni książęta rozpoczynają pierwszą wojnę krzyżową w celu uwolnienia Ziemi Św. i grobu świętego spod muzułmanów.

1079 Wskutek wyłaniania się dwóch odmiennych poglądów odnośnie władzy papieskiej i cesarskiej, powstały dwa średniowieczne stronnictwa polityczne, które we Włoszech nazywano Gwelfami i Gibellinami na oznaczenie dwu stronnictw walczących, tj. Gibellinów jako zwolenników przewagi cesarskiej, a Gwelfów jako wrogów cesarstwa, a stronników przewagi papieskiej.

1099 Pierwsi krzyżowcy zdobywają Jerozolimę i ustanawiają chrześcijańskie królestwo jerozolimskie.

1101 Piotr Abelard zakłada dwie szkoły we Francji, w których naucza, jedną w Melun, drugą w Corbeil.

4/V Rutherford kończy dawanie legalnego odporu oskarżeniom rządowym. Komitet Senatu St. Zj. otrzymuje raport, że w głównej kwaterze Towarzystwa są ukrywani szpiedzy niemieccy, a to staje się pobudką do większej opozycji przeciw ludowi Prawdy.

8/V Ośmiu członków Betel w Brooklynie zostaje aresztowanych przez rząd St. Zj. Raport o powyższym aresztowaniu i o innych prześladowaniach jest powodem wielkiego i powszechnego poruszenia ludu Prawdy.

9/V McGee pobudza stronników Komitetu, w pierwszej miniaturowej krucjacie, do podjęcia starań o odzyskanie prawa od prześladowczych rządowych władz.

10/V Johnson i inni członkowie Komitetu — szczególnie Hirsh i McGee rozpoczynają badanie argumentów, przez które można by podtrzymać prawo propagandy ludu Bożego, oraz prawo, ażeby bez przeszkód można to uczynić. Hirsh, po porozumieniu się z Johnsonem i McGee w sprawie argumentów, stara się o usunięcie oskarżenia rządowego przeciwko sobie w Washingtonie.

11/V R. G. Jolly raportuje Komitetowi o dokumencie opiekuństwa, lecz McGee domaga się zmiany tego wyrażenia na artykuły korporacyjne; Jolly, Hirsh i Johnson sprzeciwiają się takiej zmianie, podając na to biblijne argumenty. Z powodu chęci wprowadzenia korporacji Komitet dzieli się odąd na dwie grupy.

13/V W. Holister, Hoskins, Hirsh i Johnson udają się do prokuratora St. Zj. w sprawie poborowej. Johnson zbija dowody prokuratora i staje w obronie ośmiu aresztowanych.

15/V Johnson na podstawie typu wozu Lewitów i organizacji Kościoła, buduje swoją coraz więcej stanowczą opozycję

1106 Piotr z Bruys zaczyna głosić przeciw hierarchijnej organizacji — rzymskiego Kościoła, jako o korupcji organizacyjnej w Kościele.

1107 Maurowie wybijają w pień kwiat szlachty kastylskiej w krwawej walce pod Ucles.

1113 Abelard rozpoczyna wykładanie teologii w katedrze w Paryżu; wykłady jego zmierzają do podkopania podległości dla rzymskich zasad i praktyk.

1118 Alfons I odbiera Maurrom Saragossę.

1120-1138 Saraceni podburzają świat muzułmański do zaatakowania i obalenia królestwa chrześcijańskiego w Jerozolimie i jego podległe królestwa na Wschodzie, dowodząc, iż one są winne agresji Islamu.

1121 Abelard jest zmuszony do spalenia swego dzieła o trójcy przez sobór w Soissons.

1125 Lotariusz II zostaje cesarzem świętego cesarstwa rzymskiego narodu niemieckiego; Niemcy są rozdwojone z powodu wojen, jakie prowadzili ze sobą książęta Fryderyk ze Szwabii i Konrad z Frankonii.

1126 Spalenie na stosie Piotra z Bruys; Henryk z Lozanny zostaje jego następcą. Wiele dyskusji powstaje z powodu zaburzeń w cesarstwie, które są powodem, iż papież przechyla się na stronę cesarza, grożąc swoim oponentom niesławą i ekskomuniką.

1139 Papież Innocenty II zwołuje drugi (powszechny) sobór laterański dla uleczenia ran Kościoła. Papież poddaje się wymaganiom Rogera, króla Sycylii, oddając mu pożądane ziemie we Włoszech.

względem planu zainkorporowania Pasterskiej Biblijnej Instytucji.

20/V Johnson zaczyna więcej czynną opozycję przeciw organizowaniu w PBI korporacji, która jest korupcyjną organizacją Kościoła.

21/V Opozycja rządowa staje się silną porażką dla kolporterów.

27/V (Wieczór 26-go.) Johnson w swym wykładzie o Eliaszu i Elizeuszu w Wilmington, Del., wyklada niektóre zasady, które podkopują niektóre teorie i czyny grupy Komitetu.

1/VI Rutherford zgadza się na ustępstwa w sprawie poboru wojskowego z przekonania sumienia (o czym jest wzmianka w Strażnicy angielskiej z 1 czerwca 1918, lub w Przedrukach, str. 6268 szpal. 1, par. 2), a to daje przewagę kolporterom.

3/VI-21/VI Sąd Stanów Zjednoczonych sędzi 8-miu członków Towarzystwa w Brooklynie na podstawie czterech oskarżeń, a o godz. 10:30 wieczorem 20-go czerwca wszyscy są uznani winnymi.

4/VI Johnson jest zmuszony do ustąpienia w debacie o pokrewieństwie trzech korporacji Towarzystwa.

8/VI Grupa popierająca korporację w Komitecie ściera się na tym punkcie z grupą przeciwną korporacji; McGee i R. G. Jolly są naznaczeni do ustawienia artykułów dla korporacji, z którą ostatni nie zgadza się.

9/VI Hoskins i Margeson potępiają Johnsona za napominanie Hoskinsa za jego złe uczynki. Po zadecydowaniu zwołania konwencji, McGee i jego poplecznicy mówią, że na konwencji zostaną przedstawione różnice, jakie są w Komitecie.

22/VI Komitet zbiera się i zgodnie z wnioskiem Johnsona zgadza się na wydanie pisma Sztandar Biblijny przed konwencją, wybiera Hirsha zarządzającym redaktorem, wyznacza wysokość pensji dla niego i Hoskin-

- 1141 Synod w Lens, Francji, uprzedzony podczas tajnego zebrania przez Bernarda z Clairvaux, potępia Abelarda jako heretyka bez jego przesłuchania, śląc swoje potępienie papieżowi, który je potwierdza.
- 1142 Abelard umiera. Arnold z Brescia, Włochy, mnich włoski, uczeń Abelarda i nowo mianowany członek gwiazdny, bierze kierownictwo w oponowaniu hierarchicznych i klerykalnych nadużyć.
- 1146 Arnold z Brescia stara się o zreformowanie kościoła i kraju w kierunku demokratycznym.
- 1147 Głoszenie i rozpoczęcie drugiej wojny krzyżowej.
- 1148 Armie krzyżowców zostają pobite i powracają do swoich krajów w następnym roku.
- 1149 Henryk z Lozanny więziony w klasztorze umiera.
- 1152 Fryderyk, zwany Rudobrodym, czyli Barbarosą, zostaje cesarzem. Początek upadania królestwa chrześcijańskiego w Jerozolimie.
- 1153 Muzułmanie zdobywają Jerozolimę.
- 1154 Fryderyk Barbarossa pognębia Longobardów.
- 1155 Spalenie Arnolda z Brescia.
- 1158 Longobardowie zostają pokonani przez Fryderyka Barbarosę, który im wyznacza mianowanych przez siebie naczelników, tzw. podestów.
- 24/VI Hoskins i Margeson oburzają się na postępowanie Johnsona z 22 czerwca i piszą do McGeego, który pochwała ich za powzięte stanowisko względem Johnsona.
- 25/VI Johnson porzuca dawniejsze doktrynalne stanowisko w walce z niektórymi poglądami Komitetu, a przybiera silniejszy sposób sprzeciwiania się nadużyciom, jakie przejawiają się pomiędzy wodzami w PBI i ich stronnikami.
- 29/VI Johnson rozpoczyna agitację, ażeby zbory kontrolowały pracę Komitetu.
- 30/VI Skazani wodzowie Towarzystwa apelują o uwolnienie za kaucją.
- 1/VII Rozpatrywanie apelacji o uwolnienie wodzów Towarzystwa i odrzucenie jej.
- 2/VII Starsi z Nowego Yorku bojkotują Johnsona, by mu nie dozwolono na wykład w tamtejszym zborze.
- 5/VII Stara grupa Zarządu obejmuje kontrolę Komitetu. Zasądzeni wodzowie Towarzystwa zostają uwięzieni w Atlanta, Georgia.
- 6/VII Wodzowie Towarzystwa zostają naznaczeni do prac więziennych.
- 7/VII R. H. Hirsh, R. G. Jolly i Johnson nie otrzymują już więcej naznacheń pielgrzymskich od Komitetu PBI, z powodu przedmiotów omawianych w wykładach niezgodnych z pojęciem Komitetu.
- 8/VII Pogląd Johnsona, ażeby zbory miały kontrolę nad Pasterską Biblijną Instytucją, zostaje odrzucony przez niektórych członków Komitetu.
- 11/VII Stara grupa Zarządu przy pomocy komitetu redakcyjnego zatrzymuje artykuły, a przez to udaremnia decyzję Komitetu wysłania Sztandaru Biblijnego do druku.
- 1160 Fryderyk Barbarossa rozpoczyna oblężenie Mediolanu.
- 1162 Longobardowie tracą Mediolan, który jest zrównany z ziemią przez Barbarosę; jego naczelnicy tracą władzę w Lombardii.
- 1165 Wielkie zamieszanie panuje pomiędzy partiami: papieską, cesarską, włoską i Lombardami; każda dąży do innego celu.
- 1170 Piotr Waldo rozpoczyna badanie Pisma św.
- 1173 Waldo rozdaje swoją majątność ubogim.
- 1174 Lombardowie poparci przez papieża wojują przeciw Barbarossie, który ich dotkliwie pobija.
- 1175 Miasta lombardzkie łączą się w jedną wielką ligę i gromadzą wielką armię przeciw Barbarossie.
- 1176 Liga miast lombardzkich atakuje wojska Barbarossy, które doznają zupełnej klęski i zmusza go do prośby o pokój przy pomocy papieża.
- 13/VII Stara grupa Zarządu planuje wydalić z Komitetu Hirsha, Jolly'ego i Johnsona.
- 15/VII Stara grupa Zarządu robi stanowcze postanowienie wydalenia 3 swoich, powyżej wspomnianych członków. Grupa doznaje porażki, gdy Hoskins zgadza się na wysłanie manuskryptów Sztandaru Biblijnego do drukarza, jeżeli Margeson nie zwróci pewnych artykułów w ciągu 24-ech godzin.
- 18/VII Na ostatnim zebraniu Komitetu Fort Pitt panuje wielkie zamieszanie z powodu niezgody pomiędzy starą grupą Zarządu, McGeego, niektórymi redaktorami i trzema braćmi przeciwnymi korporacji.
- 23/VII Za radą Hirsha, Johnson wyszukuje pewnych wyjątków biblijnych na pierwszej stronie Sztandaru Biblijnego.
- 26/VII Johnson radzi, ażeby darmo rozdać Sztandar Biblijny na konwencji, jaka miała się odbyć w Asbury Park, New Jersey.
- 27/VII Trzej bracia, przeciwnicy korporacji, poparci przez McGeego, rozdają wieczorem 26 lipca numery Sztandaru Biblijnego, pomimo silnego protestu ze strony Hoskinsa i Margesona. Grupa starego Zarządu wystawia pielgrzymów, starszych i diakonów przeciw trzem braćmi i forsuje rozwiązanie Komitetu.
- 28/VII Johnson poparty przez Hirsha i Jolly'ego, gromadzi oponentów korporacji przez swój niedzielny wykład, wyjawiający stan, jaki istniał w Komitecie.
- 29/VII Johnson prowadzi debaty z Hoskinsem (wieczorem 28 lipca) na temat korporacji, pobijając go w zupełności w wywodach, tak, iż całe zgromadzenie konwencyjne opowiedziało się przeciw nowemu Komitetowi. Na rannym zebraniu interesowym ich program prawie jednogłośnie doznaje porażki, zmuszając ich do

- 1177 Waldo i inni formują grupę do nauczania Prawdy biblijnej.
- 1179 Trzeci sobór laterański odmawia Waldensom przywileju głoszenia Ewangelii.
- 1183 Fryderyk Barbarossa jest zmuszony zgodzić się na niepodległość miast lombardzkich od cesarstwa.
- 1184 Papież zakazuje Waldensom głoszenia Ewangelii, bo głoszą bez upoważnienia papieskiego.
- 1187 Saladyn, władca muzułmański, zajmuje Jerozolimę.
- 1189 Trzecia wyprawa krzyżowa rozpoczyna się. Barbarossa pobija Saladyna.
- 1190 Założenie teutońskiego zakonu rycerzy.
- 1191 Krzyżowcy pod dowództwem króla angielskiego Ryszarda, pod przydomkiem „Lwie serce,” odbierają Akkon w Palestynie od Saracenów, których wodzem był sultan Saladyn.
- 1192 Saladyn pod naporem zgadza się na zawieszenie broni z Ryszardem, „Lwie serce,” co wychodzi na korzyść ostatniego.
- 1198 Innocenty III, najpotężniejszy z wszystkich papieży, zostaje papieżem i natychmiast wysyła misjonarzy do nawrócenia Albigenów, Waldensów i innych przeciwników papieskich.
- 1203 Innocenty III wysyła swego legata Piotra z Castelnau, ażeby wytracił Albigenów, który doznaje oporu w swoich usiłowaniach.
- 1204 Piotr z Castelnau i jego główni stronnicy doznają drugiego oporu ze strony Albigenów. Innocenty III rozpoczyna inkwizycję.
- 1209-1229 Innocenty III rozpoczyna dwudziestoletnią, krucjatę przeciwko Albigenom, w którym to czasie stoczono wiele walk z wielkimi stratami po obu stronach; w końcu Albigeni zostali pokonani.
- 1212 Chrześcijanie odnoszą zwycięstwo nad Maurami pod Tolosą w Hiszpanii. Rozpoczęcie krucjaty dzieci.
- 1215 Na czwartym soborze laterańskim Innocenty III ponawia klątwę przeciw Waldensom.
- 1217 Czwarta wyprawa krzyżowa rozpoczyna się i trwa do 1221 r.; Piotr Waldo umiera.
- 26/VIII (Wieczór 25-go) Hoskins i pięciu innych wodzów z PBI doznają we Filadelfii w debatach wielkiej porażki w zborze z Hirshem, Jolly'em i Johnsonem; McGee opuszcza, zdecydowany zastosować represję przeciwko ruchowi Epifanicznemu.
- 31/VIII-20/IX McGee pobudza do 20-to dniowego konfliktu pomiędzy Pasterską Biblijną Instytucją i zwolennikami Johnsona we Filadelfii i innych miejscowościach. W tym konflikcie pisze on krótki Przegląd w czasopiśmie Biuletyn Komitetu w wydaniu sierpniowym i artykuł, p. t. Ważny List w wydaniu wrześniowym i wiele innych spornych listów zostało napisanych w tym czasie. Johnson daje odpór przez napisanie artykułu Przegląd Innego Przesiania Żniwa, który szeroko obiega w tym czasie, przez zwołanie konwencji filadelfijskiej, przez zamianowanie Komitetu Inwestygacyjnego i Zarządczego i rozpoczęcie pracy tegoż Komitetu. Zbór filadelfijski wycofuje swoje poparcie od PBI, żąda zwrotu części swych datków i nie przyjmuje więcej ich pielgrzymów. Po dacie 20-go września nie rozpoczęto żadnej nowej metody konfliktu.
- 3/IX Pięć konwencji Towarzystwa kończy się wieczorem 2-go września, które pobudzają kolporterów do sprzedawania sześciu tomów pomimo zakazu militarystów. Ochotnicy, tzw. „strzelcy” przyłączają się do tej krucjaty.
- 6/IX McGee pobudza PBI do bojkotu zwolenników Johnsona i filadelfijskiej konwencji.
- 8/IX Pod namową McGeego tak zwana opozycja sprzeciwia się rejestracji poborowej aż do 12-go września, dnia werbunku. Bojkot konwencji filadelfijskiej przez PBI jest powodem, iż Johnson zmienia łagodny
- prośby o pokój przy pomocy McGeego.
- 30/VII Trzej bracia przeciwni korporacji zgadzają się na opublikowanie kłopotów w Komitecie.
- 1/VIII Komitet redakcyjny przez Hoskinsa odmawia wydania Hirshowi płyt Sztandaru Biblijnego, tym sposobem nie dopuszcza trzech braci do opublikowania stanu Komitetu w proponowanym wydaniu.
- 5/VIII (Wieczór 4 sierpnia) Rezolucja Komitetu Pasterskiej Biblijnej Instytucji (PBI), potępiająca trzech braci przeciwnych korporacji, zrywa stosunki z nimi, czyniąc ich wolnymi od niego.
- 6/VIII List Komitetu pisany do zboru we Filadelfii, Pa., w istocie wydała trzech braci ze służby.
- 9/VIII Uwięzieni wodzowie Towarzystwa cierpią niewygody z powodu mieszania się ich stronników z władzami więziennymi.
- 11/VIII Komitet PBI niweczy wysiłki rządu, ażeby go wpłatać z W. F. Hudgingsem.
- 12/VIII Bracia Hirsh, Jolly i Johnson zgadzają się pracować razem przeciw wysiłkom splugawienia organizacji Kościoła przez Pasterską Biblijną Instytucję.
- 13/VIII W. F. Hudgings dokonuje rząd podczas swojej rozprawy sądowej.
- 14/VII Rząd pod naporem jest zmuszony odroczyć sprawę W. F. Hudgingosa, co wychodzi na jego korzyść.
- 20/VIII McGee robi starania o odzyskanie tych, co wycofali się z ruchu Pasterskiej Biblijnej Instytucji i pobudza swoją partię w zborze filadelfijskim, ażeby starała się ich nakłonić do powrotu do PBI.
- 25/VIII Pod namową McGeego, Hoskins występuje przed zgromadzeniem we Filadelfii, Pa., ażeby udowodnić, że bracia Hirsh, Jolly i Johnson fałszywie

1221 Koniec czwartej wyprawy krzyżowej.

1228 Początek piątej krucjaty pod cesarzem Fryderykiem II, trwającej aż do roku 1240. Ta wyprawa powiodła się w latach 1228 i 1229, lecz w roku 1232 pod dowództwem króla Nawarry, Teobolda, i w roku 1240 pod dowództwem hrabiego Ryszarda z Cornwalii, nie spełniła swej części w krucjacie.

1231 Waldensi poddają cesarstwo i papieństwo pod badanie i krytykę i starają się o ich uleczenie. Robert Grossetete z Lincoln, Anglii, pozbywa się nadmiernych dochodów z dóbr kościelnych.

1232 Inkwizycja rozpoczęta przez papieża Innocentego III w 1204 r., przybiera dalsze rozmiary za Grzegorza IX.

1235 Grossetete zostaje biskupem w Lincoln, Anglii, i zabiera się do reform kleru.

1245 Sobór powszechny w Lyonie, Francji, odrzuca wyklętego Fryderyka II.

1248 Król francuski Ludwik IX, znany jako Ludwik Święty rozpoczyna szóstą krucjatę (1248 - 1254.)

1249 Ludwik IX Święty po kilku powodzeniach spotyka się z niepowodzeniem, dostając się do niewoli, za którego sułtan zażądał niesłychanego na owe czasy okupu osiemset tysięcy bizantów (z których każdy wynosił około \$2,25).

1250 Ludwik IX odpływa do Akkonu, w Palestynie. Grossetete jest powodem gniewu Innocentego IV, za swoje domaganie się reformy kleru.

1252 Grossetete podnosi protest przeciw papie

spół sposobu postępowania z nimi na sposób ostrzejszy.

12/IX Johnson jest załączony do poboru wojskowego, naznaczonego na ten dzień.

19/IX, 20/IX Pasterska Biblijna Instytucja jest pomyslna w usuwaniu przeciw sobie podejrzeń rządowych, co do jej pokrewieństwa z Towarzystwem, lecz Johnson jako dyrektor ruchu Epifanicznego, 30/IX i jako pielgrzym 1/X, nie unika tych podejrzeń.

22/IX Komitet Inwestycyjny i Zarządczy zaczyna swoją pracę ze zwolennikami P.B.I. w zgromadzeniu filadelfijskim. Johnson pozbywa się swojej przewagi jako pielgrzym w interesie swojej pracy.

23/IX McGee rozwija system szpiegostwa i straszenia szczególnie zwolenników PBI w zgromadzeniu filadelfijskim.

26/IX Johnson stara się o zreformowanie pielgrzymów, mając szczególnie do czynienia z doktorem S. N. Wiley.

6/X McGee i jego zwolennicy sprzeciwiają się kontrolującej faksji w Komitecie, nie pozwalając ażeby ich kontrolowała i dlatego trzymają się z dala od niej.

9/X Johnson decyduje stawić opór poborowi wojskowemu.

10/X Po niektórych powodzeniach Johnson spotyka się z niepowodzeniami i porażką ze strony urzędników poborowych.

11/X Johnson zwraca swoją uwagę Towarzystwu względem W. F. Hudgingsa i jest powodem gniewu McGeego, za swoje domaganie się reformy pielgrzymów i starszych.

13/X W Alliance, Ohio, Johnson protestuje prze-

skiemu wkraczaniu w cudzy rząd w Anglii.

1253 Grossetete podnosi ostatni najbardziej wymagający i skuteczny protest przeciw Innocentemu IV, który podstępnie wprowadza swego wnuka, zamieszkującego poza granicami kraju, na urząd kanoniczny we własnej katedrze Grosseteta.

1254 Ludwik IX powraca do Francji.

1261 Dodatkowe pseudoizydorskie dekretale są wręczone papieżowi Urbanowi IV, który natychmiast orzeka, iż są prawdziwe.

1268 Papieństwo wychodzi zwycięsko w przeszło 150-letniej walce o panowanie nad światem z cesarzami z rodu Hohensztaufów.

1269 Ludwik IX ustanawia galikańskie wolności Kościoła we Francji.

Stąd pochodzi nazwa Kościół galikański. Jest to zatem Kościół katolicki we Francji, dążący do zmniejszenia zależności swej od władzy papieskiej. — Przyp. tłum.

1270 Narodziny Marsylusza z Padwy (znanego także w historii jako Marsiglio. Ludwik IX Święty rozpoczyna siódmą i ostatnią krucjatę, lecz umiera w Tunisie, w drodze do Palestyny.

1274 Czternasty sobór powszechny (w Lyonie, Francji) układa na zlecenie papieża warunki pokoju pomiędzy papieżem a cesarzem.

1278 Zaprowadzenie konkordatu pomiędzy papieżem Mikołajem III, a Rudolfem, królem niemieckim, legalizującym zwycięstwo papieża nad cesarstwem i Hohensztaufami w przeszło 150-cio letniej walce.

1285 Filip IV Piękny zostaje królem Francji. — Marsiliusz z Padwy rozpoczyna badanie o po-

ciw McGeemu i PBI, i ich wkraczaniu w cudzy urząd pracy pielgrzymkiej.

14/X (Wieczór 13-go) W Alliance, Ohio, Johnson podnosi ostatni protest i pogrózkę przeciw McGeemu i PBI, za ich pochwalanie i popieranie swoich pielgrzymów za ich wkraczanie na teren pielgrzymów Epifanicznego Domu Biblijnego. Ten protest i pogróżka otrzymały pochwałę i poparcie od braci zgromadzonych w Alliance.

15/X Johnson nie zwraca więcej uwagi na W. F. Hudgingsa.

22/X McGee pracuje nad czarterem, czyli przywilejem prawnym dla Pasterskiej Biblijnej Instytucji, przyjmując przewrotne poglądy wodzów PBI jako właściwe. 29/X McGee wychodzi zwycięsko w pięciomiesięcznej walce z kontrolującą grupą z Pasterskiej Biblijnej Instytucji.

30/X Johnson stoi w obronie i przyczynia się do większej wolności zborów.

31/X Johnson decyduje się na odparcie drukiem dwu artykułów McGeego: Krótki Przegląd i Ważny List, oraz całego niewłaściwego stanowiska PBI. Johnson robi ostatnie starania przeciw zabraniu go do wojska.

4/XI McGee i jego zwolennicy wysuwają warunki pokoju pomiędzy nimi, a opozycją kontrolującą Komitet.

8/XI Na konwencji Pasterskiej Biblijnej Instytucji w Providence, R. I., (odbytej w dniach 6-10 listopada) zapadła zgoda pomiędzy McGeem i jego zwolennikami, z jednej strony, a grupą opozycyjną kontrolującą Komitet w sprawie korporacji, z drugiej strony, a tak zakończono przeszło 150-dniową walkę.

15/XI Johnson decyduje się na wydanie okazynego czasopisma. Píše zatem pierwszy numer Te-

krewności papieża „do władzy świeckiej.

1290 Dodatki do pseudoizydorskich dekretali zostają ogólnie przyjęte przez Kościół Zachodni.

1291 Akkon, ostatnia twierdza krzyżowców w Palestynie, upada pod saraceńskim oblężeniem.

1294 Bonifacy VIII zostaje papieżem.

1295 Spór powstaje pomiędzy papieżem Bonifacym VIII i Filipem IV, królem Francji. Król wstrzymuje wszystkie kościelne datki.

1297 Bonifacy VIII po egzaminacji królewskich argumentów i wskutek reakcji powstałej we Francji względem nich, jest zmuszony do ustąpienia Filipowi IV.

1301 Bonifacy wysłał przez posłańca bullę papieską Auscultate filii (Słuchaj synu), grożącą Filipowi za jego wtrącanie się do ogólnych spraw Kościoła. Filip wydziera bullę z ręki posłańca i pali ją publicznie.

1302 Filip zwołuje trzy stany generalne Francji, które poparte przez cały kraj, pochwalają Filipowe odrzucenie bulli papieskiej, zwołuje również wielką radę do wysłuchania oskarżeń przeciw Bonifacemu.

1303 Bonifacy podnosi silny protest przeciw postawie króla, domagając się sądu na niego, lecz wkrótce umiera obłąkany. Z nim upadło górzące stanowisko papieża jako władzy zwierzchniczej nad wszystkimi władcami świata. Papież ten wydał ową słynną bullę „Unam Sanctam,” przypisującą sobie uniwer-

ralniejszej Prawdy (angielskiej), zwracając szczególną uwagę na pokrewieństwo jakie zachodzi pomiędzy McGeem, a Pasterską Biblijną Instytucją.

20/XI Dyrektorzy PBI podpisują czarter, czyli przywilej prawny dla swej korporacji.

21/XI Punkty W. F. Hudginsa przeciw rządowym oskarżeniom są w całości odparte.

24/XI Sposób postępowania McGeego jest teraz bardziej tyrański aniżeli przedtem.

25/XI W Teraźniejszej Prawdzie (ang. w Nrze 1, Johnson odpowiada McGeemu, na jego usprawiedliwienie odmowy PBI oddania żądanej części składek zboru filadelfijskiego i innych zborów, i radzi, aby zaprzestano składania datków w zborze PBI; wielu odtąd wstrzymuje się od tego.

27/XI McGee jest zmuszony do ustąpienia z powodu argumentów Johnsona i ich wpływu, jakie wywarły na jego zwolenników.

1/XII McGee wysłał do Johnsona swego posłańca B.A. Parkesa, który mu grozi za jego wtrącanie się do ogólnych spraw Kościoła. Johnson odpowiada na jego punkty w Present Truth (Ter. Pr. ang.) w Nrze 1.

2/XII (Wieczór 1-go) Kościół filadelfijski przez swoich starszych i diakonów i innych członków, prawie jednogłośnie pochwała Johnsona za jego wystąpienie z opozycją przeciw McGeemu, itd., i przeprowadza rezolucję na zwołanie konwencji na 20-22 grudnia, na której można by podjąć oskarżenia przeciw jego papieskiemu postępowaniu.

3/XII McGee i jego zwolennicy wielce są obrażeni za krytykowanie ich i jego przez Johnsona i za zwoływanie konwencji w celach śledczych. Sposób postępowania McGeego względem powyższych dwóch rzeczy wykazuje ducha niezdrowego umysłu. Odtąd on i jego zwolennicy zaczynają wchodzić w coraz słabsze do-

salną władzę świecką i kościelną i poddanie państwa kościołowi (tj. papieżowi). O nim ktoś ze współczesnych powiedział: „Wstąpiłeś (na tron papieski) jako wilk, panujesz jako lew, a umrzesz jako pies” — krótki, lecz dokładny jego opis.

1305 Nowo obrany papież Klemens V, Francuz, pod przymusem Filipa pozostaje we Francji.

1309 Marsiliusz z Padwy, główny mąż i członek gwiazdny z okresu Sardis, występuje jako reformator przeciw papieskiej kontroli państwa. Papiestwo przenosi się z Rzymu do Avignonu, Francji, będąc mniej więcej poddane pod wpływ królów francuskich.

1311 Augustinus Triumphus pisze w obronie papieża, a przeciw Filipowi IV.

1312 Marsiliusz z Padwy zostaje rektorem uniwersytetu w Paryżu.

1314 Filip IV Piękny umiera.

1324-1328 Marsiliusz z Padwy (znany także w historii jako Marsiglio) wydaje dzieło p. t. Defensor Pacis (Obronca Pokoju); to dzieło stoi w obronie Ludwika Bawarczyka, który był w sporze z papieżem Janem XXII; spór obejmuje Włochy, Francję i Niemcy i wielce kompromituje papiestwo.

świadczenia. Według jego zdania, tylko PBI ma prawo naznaczania pielgrzymów i zarządzania ogólną pracą Kościoła, to znaczy, iż on ma być jej aktualnym kontrolerem.

5/XII McGee zostaje zmuszony postępowaniem Johnsona do przyjęcia i poddania się pod jego kierunek rzeczy.

9/XII Numer pierwszy Teraźniejszej Prawdy (angielskiej) jest wysłany 8 grudnia wieczorem. W tym numerze, między innymi, znajduje się artykuł, w którym są odparte roszczenia PBI, że oni wyłącznie kontrolują ogólną pracę Kościoła. Ten artykuł jest powodem, że McGee podpada pod wpływ Johnsona.

11/XII H. C. Rockwell pisze ostro przeciw Johnsonowi do zboru filadelfijskiego w obronie McGeego.

12/XII Johnson daje drugi numer Teraźniejszej Prawdy (angielskiej) do druku.

14/XII Johnson zgadza się na zwołanie zebrania starszych na niedzielę, 15 grudnia, na którym starsi ze zboru filadelfijskiego, którzy byli sympatykami PBI, mieli go oskarżyć.

24/XII-28/XII Drugi numer Teraźniejszej Prawdy (angielskiej) ukazuje się. Dwa pierwsze artykuły: Kościół Kompletnie Zorganizowany i w Obronie Pokoju Między Ludem Bożym, stoją w obronie praw Pasterskiej Biblijnej Instytucji w przeciwieństwie do teorii o jej władzy przedstawianych przez McGeego. Pierwszy artykuł, przedstawiający Prawdę o czynnościach Kościoła, jest powodem powstania sporu wewnątrz Komitetu, tj. pomiędzy PBI i jej zwolennikami z jednej strony i McGeem i jego Zwolennikami z drugiej; jak również pomiędzy Komitetem i Johnsonem ku zmartwieniu i szkodzie McGeego.

1919

1342 Marsyliusz z Padwy stoi w obronie prawa władzy świeckiej do unieważnienia związków małżeńskich przez udzielanie rozwodu i prawa zezwalającego w niektórych wypadkach na powtórne wejście w związek małżeński.

1347-1350 Jan Tauler, członek gwiazdny Kościoła z okresu Sardis, pisze, głosi i sprawuje różne prace w służbie Bożej w Strasburgu, pomimo papieskiego interdyktu, czyli klątwy kościelnej, rzuczonego na to miasto. Sprzeciwia się papieskim teoriom, odnoszącym się do interdyktu.

1365 Papież Urban V domaga się od Anglii dalszego wypłacania mu czynszu lenniczego w sumie 1000 marek (\$3.230).

1366 Wiklif, członek gwiazdny Kościoła z okresu Sardis, występuje przeciw wypłacaniu czynszu lenniczego papieżowi.

1367-1369 Wiklif atakuje zebranych mnichów coraz silniej i z dobrym skutkiem.

1369-1377 W ciągu tych lat wzrasta opozycja Wiklifa do papieża, dworu papieskiego i do mnichów, także pisze przeciw nim z coraz większą siłą, za co otrzymuje pochwałę od ludności i od króla.

1378-1384 Powstanie wielkiej schizmy papieskiej gdzie panowało naraz dwóch, a chwilowo nawet trzech papieży. To dało okazję Wiklifowi do zaatakowania papiestwa i nauki o przeistoczeniu. Wiklif tłumaczy Biblię na język angielski, atakuje zebrzące zakony i umiera 31-go grudnia 1384 r.

11/1 Na początku artykułu o Młodocianych Świętych, którego pisanie rozpoczęło się w tym dniu, jest przedstawione, iż Jezus ma prawo rozwiedzenia się z członkami Wielkiej Kompanii, i że słudzy naszego Pana mają prawo do ogłaszania o takim rozwodzie.

16/I-19/I Pomimo nagany stosowanej przez McGeego i jego popleczników, Johnson pisze artykuł, p. t. Przegląd Celów PBI, w Teraźniejszej Prawdzie (ang.) w Nrze 3. W tym artykule Johnson sprzeciwia się teoriom McGeego, odnoszącym się do takiej nagany.

3/II Podburzony przez McGeego zbor PBI we Filadelfii, dowodzący, iż jest oryginalnym zborom filadelfijskim, domaga się listownie zwrotu części własności od zboru Epifanicznego.

4/II Johnson sprzeciwia się spełnieniu żądań zboru PBI na tej podstawie, że każdy ruch przesiewający, któryby opuścił zbor Epifaniczny, mógłby sobie rościć te same pretensje do własności.

5/II-7/II Johnson pisze szósty numer Teraźniejszej Prawdy (ang.) o drugim nowym poglądzie Rutherforda, z którym to poglądem zgadzali się jego koledzy w więzieniu i który mu nasunął R. H. Barber.

7/II-15/II Johnson rozpoczyna pisanie i kończy około 3/4 artykułu, p. t. Rewolucjonizm Przeciwko Boskim Zarządzeniom, który ukazał się w Nrze 4 Teraźniejszej Prawdy angielskiej i który był niszcącym atakiem skierowanym przeciwko Pasterskiej Biblijnej Instytucji.

16/II-22/II Wielkie rozdwojenie powstaje w Komitecie Pasterskiej Biblijnej Instytucji. Johnson kończy pisanie artykułu o Rewolucjonizmie Przeciwko Boskim Zarządzeniom, publikuje czarter Towarzystwa Strażnicy Biblii i Broszur, atakuje PBI jako fałszywego Chrystusa i ich partyzanckich agentów jako

1391 Jan Hus, członek gwiazdny Kościoła z okresu Sardis, rozpoczyna pracę reformatorską w Czechach, pobudzony będąc przez pisma Wiklifa.

1400-1412 Hus postępowo pracuje przez kazania, wykłady, debaty i pisze przeciwko błędom i złym praktykom rzymskiego kościoła aż do 1411 r., kiedy zostaje z Pragi wygnany, gdzie był profesorem teologii na uniwersytecie, księdzem i kaznodzieją.

1411 Ferdynand z Kastylii, Hiszpanii, odbiera Maurom fortecę Antequera i otaczający ją kraj.

1414-1418 Sobór w Konstancji radzi nad reformą kościoła, głowy (papieża) i członków, i nad pozbyciem się panowania trzech papieży.

1415 Hus ponosi śmierć męczeńską z wyroku soboru w Konstancji; sobór ten potępia również Wiklifa.

1428 Rzymsko katolicy wykopują szczątki Wiklifa, palą je, a popioły wrzucają do rzeki Swift.

1431/1449 Sobór bazylejski prowadzi dalszą pracę rozpoczętą na soborze w Konstancji, starając się przez 18 lat o zreformowanie kościoła, w głowie (papieżu) i członkach, i o powstrzymanie wojny husyckiej, jaka wybuchła z powodu śmierci męczeńskiej Husa. Wysiłkom tym zapobiegli chytry papież, Eugeniusz IV (1431-1447) i Mikołaj V (1447-1455).

1438 Na soborze zwołanym do Ferrary katolicy rzymscy i greccy omawiają sprawę unii kościelnej.

szpiegów w zborze filadelfijskim.

1/III Johnson odpowiada na listy przysłane mu ze zboru PBI z Pittsburgha i rozpoczyna prowadzenie pracy reformatorskiej względem nich w kierunku artykułu o Rewolucjonizmie, umieszczonym w Nrze 4 Teraźn. Prawdy (angielskiej).

10/III-22/III Johnson pisze w tym okresie artykuł p. t. Rażące Punkty z Historii PBI, gdzie w podróż pielgrzymką do Harrisburga, Duquesne i Johnstownu, prowadzi sporną korespondencję ze zborom PBI w Pittsburghu i zostaje niedopuszczony do usłużenia niektórym zborom PBI, jak np. w Pittsburghu.

21/III Okręgowy i Apelacyjny Sąd Stanów Zjednoczonych, w New Yorku ustępuje adwokatom Towarzystwa w ich argumentach i zgadza się na wypuszczenie za kaucją ośmiu uwięzionych członków Towarzystwa.

24/III-28/III W kołach PBI są czynione wielkie wysiłki w celu pozbycia się zła, jakie wytworzyło się w ich środowisku, tj. w McGee, Komitecie i sztabie redaktorskim.

25/III Johnson jest potępiony przez reformatorów Pasterskiej Biblijnej Instytucji za jego atakowanie PBI.

7/IV Pielgrzymi Pasterskiej Biblijnej Instytucji potępiają surowość krytyki Johnsonowej, jaką podał w Nrze 4 Teraźn. Prawdy (ang.), przeciwko rewolucjonizmowi PBI.

10/IV-28/IV Wielkie wysiłki są czynione w dalszym ciągu ażeby zreformować członków PBI, szczególnie McGeego, dyrektorów PBI i sztab redaktorski i zdobyć z powrotem zwolenników Johnsona; jego wyjaśnienia są powodem wielkiego kłopotu dla PBI. Taktyki McGeego zapobiegają tym reformacyjnym wysiłkom.

17/IV Pasterska Biblijna Instytucja omawia sprawę połączeniową z przedstawicielami Komitetu Studentów Biblijnych.

1439 Pomiędzy soborem we Florencji a delegatami greckimi jest zrobiona pisemna ugoda w sprawie unii kościelnej.

1440 Kościół grecki odrzuca plan unii z Rzymem.

1452 Narodziny Savonaroli, członka gwiazdowego z okresu Filadelfia.

Z rokiem 1459 następuje tu zmiana obrazu w Małym Kościele rzymsko-katolickim, z Pasterskiej Biblijnej Instytucji i F. H. McGeego na Towarzystwo i jego wodza J. F. Rutherforda, i ciągnie się w tej zmienionej formie aż do końca Małej Miniatury.

1466 Wojny pomiędzy chrześcijanami a Maurami w Hiszpanii wchodzi w decydujący okres.

1479 Jan Wessel, główny mąż z okresu Kościoła filadelfijskiego, przedstawia cztery główne zasady reformacyjnego Kościoła: (1) Biblia jest jedynym źródłem i regułą wiary i praktyki; (2) usprawiedliwienie przez samą wiarę jest powodem przypisania zasługi Chrystusowej; (3) Chrystus jest jedyną Głową Kościoła; (4) tylko prawdziwie poświęceni są Kapłanami. Ogłoszenie tych prawd jest powodem, że inkwizycja ustanowiona w Kolonii, Niemczech, starała się go pochwycić, lecz on ucieka do Holandii.

1480 Mulej Hassan, maurski król Granady, Hiszpanii, atakuje i zabiera pograniczną twierdzę Zaharę.

1489 Jan Wessel umiera.

1490-1498 Savonarola zajmuje się pracą reformacyjną we Florencji, Włoszech.

18/IV Pasterska Biblijna Instytucja zrobiła ugodę dla siebie i dla Komitetu Studentów Biblijnych.

19/IV Komitet Studentów Biblijnych, na pierwszym zebraniu nie może się zgodzić na połączenie się z PBI, lecz zgadza się na braterskie stosunki z nimi.

1/V Johnson, w 16-tą rocznicę wyrzeczenia się Kościoła luterańskiego i w 15-tą rocznicę wejścia do pracy pielgrzymkiej, postanawia prowadzić skuteczniejszą pracę jak dotąd.

15/V Ośmiu uwięzionych członków Towarzystwa zostaje uwolnionych od 20-letniego wyroku za decyzją apelacyjnego sądu Stanów Zjednoczonych.

28/V Johnson pisze odpowiedzi na zapytania do Nru 8 Terażn. Prawdy (ang.), w której przedstawia cztery główne zasady Reformacji małego miniaturowego Wieku Ewangelii, które są podobne do tych, jakie były użyte podczas Reformacji we Wieku Ewangelii. Te zasady uderzają głównie w Rutherfordyzm. Członkowie Towarzystwa starają się powstrzymać Johnsona w argumentach, lecz on pomyślnie wymyka się ich argumentom.

29/V Zwolennicy Towarzystwa odnoszą porażkę w swoich usiłowaniach usunięcia rządowego zakazu sprzedaży siódmego tomu i innej literatury.

7/VI Urząd pocztowy żąda, ażeby Johnson drukował mniejsze wydanie Nru 8 Terażn. Prawdy angielskiej

8/VI-16/VI Johnson pracuje nad wysyłką Nru 6, który był drukowany w lutym, lecz którego wysyłka została wstrzymana aż do powrotu Rutherforda do swej pracy, rozpoczynając wysyłkę adresowaniem owijek.

1492 Ostateczne zburzenie królestwa Maurów w Hiszpanii, które istniało przez 781 lat (od 711-1492).

1498 Savonarola ponosi śmierć męczeńską we Florencji z rąk florenckiej władzy sądowniczej, podburzonej przez Aleksandra VI, najgorszego ze wszystkich papieży.

1511-1512 Luter, po rozmowie ze Staupitzem, naczelnikiem augustiańskiego zakonu, jedzie do Rzymu, gdzie jest świadkiem bezbożnych czynów kurii papieskiej i niższego kleru; w tym czasie wyrozumiewa on usprawiedliwienie jedynie przez wiarę.

1517 Luter, członek gwiazdowy, przybija 95 tez na drzwiach kościoła w Wittenbergu, którymi zaatakował Teclowe handlowanie odpustami.

1518 Lud darzy Lutra swoim poparciem i zaufaniem w jego wystąpieniu przeciwko papieżowi i jego poplecznikom.

1520 Luter pali papieską bullę kłętwy, oraz kopię prawa kanonicznego.

1521 Luter na sejmie w Wormacji odmawia poddania się wymaganiom papieża i cesarza, domagającym się odwołania swoich nauk i poddania się pod nauki i praktyki papieskie.

1522 Luter wydaje Nowy Testament, który jest główną podstawą jego nauk.

1521/1522 Zwingli, członek gwiazdowy, bada pogląd Jana Wessela w sprawie symbolicznych słów, wypowiedzianych podczas ostatniej Wieczery Pańskiej: „Toć jest

10/VI Zwolennicy Towarzystwa otrzymują w końcu pozwolenie na kolportowanie siódmego tomu, szczególnie w formie kieszonkowym, po dwóch latach przeszkód.

16/VI (Wieczór dnia 15 czerwca) G. H. Fisher, z namowy Rutherforda, obwinia Johnsona (i innych wodzów opozycji) w zborze Towarzystwa w New Haven, Conn., o zdradzieckie wydanie rządowi wodzów Towarzystwa.

29/VI-30/VI R. H. Hirsh i Johnson prowadzą rozmowę o stanie Towarzystwa i o oskarżeniu, jakie Fisher rzucił na Johnsona, że zdradził wodzów Towarzystwa itd. Johnson jasno wyrozumiewa uczynki Towarzystwa przez poznanie wiary jako elementu usprawiedliwiającego w swojej pracy prowadzonej przeciwko Towarzystwu.

5/VII Na generalnej Konwencji we Filadelfii Johnson krytykuje wodzów Towarzystwa, którzy w celu zyskania poparcia, pobłazają swawolnym uczynkom swoich zwolenników.

6/VII Konwencja generalna we Filadelfii daje Johnsonowi wotum zaufania i swoje poparcie przeciwko Rutherfordowi i jego poplecznikom.

8/VII Johnson odpiera Rutherfordowe nazwanie go członkiem klasy Judasza i wzgardliwie odrzuca jego przepisy.

9/VII Johnson odmawia poddania się wymaganiom Rutherforda i jego Zarządu domagającym się przyjęcia nauk i praktyk Towarzystwa.

10/VII Puszczenie w obieg pierwszego wydania Nru 6 Terażn. Prawdy (ang.), w którym artykuł Ostatnie Pokrewne Czynności Eliasza i Elizeusza udziela głównych podstawowych prawd Epifanii.

9/VII-10/VII Johnson bada pogląd, że Towarzystwo jest przewodem interesowym Maheli Merarytów i poznaje, iż ono nie jest przewodem Kapłanów ani jako narzę-

ciało moje, toć jest krew moja"; przyjmuje ten pogląd w 1522, a odrzuca naukę o przeistoczeniu i instrumentalizacji.

1523 Hubmaier, członek gwiazdny, odrzuca chrzest dzieci, a głosi o chrzcie osób poświęconych i dorosłych, który jest znakiem, czyli symbolem ich poświęcenia.

1528 Spalenie Hubmaiera na stosie przez rzymskokatolików we Wiedniu za głoszenie Prawdy.

1531 Servetus, członek gwiazdny, pisze i wydaje książkę p. t. „O Błędach Trójcy.”

1532 Servetus pisze i wydaje książkę p.t. „Rozmowy o Trójcy.”

1533 Kranmer, członek gwiazdny, uczy, że Kościół ma być poddany władzy świeckiej, a nie władza świecka Kościołowi według nauki Rzymu.

1534 Zorganizowanie Towarzystwa Jezuitów przez siedmiu członków w celu obrony Kościoła rzymskiego i papieża.

1537 Luter pisze artykuły szmalkaldzkie*) przeciwko papieżstwu. One zostały dołączone do luterńskiego Wyznania Wiary, które zawiera w sobie ich główne nauki przeciwne Rzymowi.

*Nazwa „szmalkaldzkie” pochodzi od miasteczka **Schmalkalden**, w którym książęta protestancy, po sejmie augsburskim, pełni trwogi przed cesarzem i katolikami, zawarli pomiędzy sobą związek, zwany związkiem szmalkaldzkim i przyrzekli sobie wzajemną pomoc na wypadek gdyby ich niepokojono z powodów religijno-kościelnych. — Przep. tłum.

1540 Papież Paweł III zatwierdza i legalizuje Jezuitów pod nazwą Zakon Towarzystwa Jezusowego i wprowadza hiszpańską inkwizycję do Włoch.

1547 Śmierć Henryka VIII i wyniesienie na tron angielski Edwarda VI daje Kranmerowi więcej wolności rozwijania angielskiego protestantyzmu.

dzie mówcze ani jako kontroler, a jako takie pomaga ono tylko Lewitom i fałszywym kapłanom w ich ofiarach.

11/VII Johnson karci członków Towarzystwa, którzy połykają nauki „przewodu” bez żadnych dowodów i uczy, że tylko takie nauki powinny być przyjmowane, które są zrozumiane i dowiedzione.

16/VII Zwolennicy Towarzystwa dokuczliwie wyrażają się o Johnsonie za rozsyłanie Nru 6 Teraźn. Prawdy (ang.)

19/VII Johnson zbiera dowody, że Towarzystwo Strażnicy Biblii i Broszur jako korporacja jest kontrolerem, a Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Biblijnych, i Towarzystwo Kazalnicy Ludowej są jej podległe.

20/VII Johnson w dalszym ciągu zbiera materiał o supremacji Towarzystwa Strażnicy Biblii i Broszur nad MSSB i TKL.

21/VII Johnson podaje myśl, że Zarząd powinien mieć kontrolę nad sprawami Towarzystwa, a nie prezes.

22/VII Siedmiu uwolnionych z więzienia wodzów Towarzystwa przyrzeka stać wiernie przy Towarzystwie i zleceniach Rutherforda.

25/VII Johnson kończy pisanie artykułu „Towarzystwo Jako Przewód” do Nru 9 Teraźn. Prawdy (ang.), który staje się częścią Prawdy epifanicznej wyrażonej przeciwko Towarzystwu.

28/VII Rutherford sankcjonuje grupę siedmiu uwolnionych z więzienia wodzów jako specjalnych pomocników Towarzystwa, a szczególnie pomocników jego i wprowadza system szpiegowski.

4/VIII Przeszkody zostają usunięte, a powstają sprzyjające stosunki, które pozwalają Johnsonowi na wprowadzenie pewnych reform do pracy pielgrzymkiej.

1553 Spalenie Servetusa z namowy Kalwina.

1553-1558 Królowa angielska Maria Tudor, zwana Krwawą Marią, prześladowa angielskich protestantów, wprowadza na powrót katolicyzm; z rozkazu jej spalono, co najmniej 286 protestantów (gdyż spis innych spalonych osób został zgubiony), w tym czterech biskupów, jednego arcybiskupa (Kranmera) i wielu kaznodziei; z jej zezwolenia setki innych pomarło z głodu, wycieńczenia i innych tortur, na jakie byli wystawieni w więzieniach, oraz wieloma innymi sposobami prześladowuje innych protestantów, włączając skazanie wielu tysięcy na banicję, czyli wygnanie z kraju.

1565-1573 Marcin Chemnitz, jeden z trzech największych teologów luteranckich, pisze dzieło w czterech tomach, p. t. Egzaminacja Dekretów i Kanonów Soboru Trydenckiego, które jest największym dziełem, jakie kiedykolwiek zostało napisane przeciw Rzymowi. To dzieło pod Boskim błogosławieństwem zachowało protestantyzm od działań Jezuitów, dokonywanych w przeciwnym kierunku do reformacji.

1572 Straszne rzezie Hugonotów są dokonywane po całej Francji.

(Ciąg dalszy nastąpi)

10/VIII R. H. Hirsh wypowiada się przeciwko Johnsonowi w niektórych swoich poglądach o pokrewieństwie trzech korporacji Towarzystwa.

10/VIII-15/VIII Pielgrzymi Towarzystwa wprowadzają opresję i czyny prześladowcze przeciwko zwolennikom Johnsona, prześladowując wielu od najmniejszego do największego z nich, powodując wydalanie ze społeczności tych w Towarzystwie, którzy sympatyzowali z ruchem Epifanii lub czytali jego pisma i wpłynęli na wielu swoich członków, że nie przyjmowali jego pism lub odsyłali je nie otwarte.

22/VIII-30/VIII Podczas podróży pielgrzymkiej Johnson pisze artykuł, pt. Egzaminacja Trzeciego Nowego Poglądu Rutherforda, który jest podzielony na cztery części, tj. zawiera w sobie cztery kierunki myśli; ten artykuł zmusił Rutherforda do porzucenia swego trzeciego poglądu, a przyjęcia nowego poglądu o Eliaszu i Elizeuszu.

29/VIII Towarzystwo zdusza wszelką sympatię do zwolenników Johnsona.

ZAWIADOMIENIE

Wiosenne porównanie przypada w Jerozolimie 21 marca 1949 o godzinie 1:10 rano. Według Boskiego liczenia czasu nów księżyca najbliższy wiosennego porównania nastąpi w Jerozolimie w dniu 29 marca o godzinie 5:32 wieczór, co jest tylko 28 minut przed godziną 6-tą wieczór. A zatem w dniu 29 marca o godzinie 6-tej wieczór kończy się pierwszy dzień miesiąca Nisan. Według powyższego obliczenia data Pamiątki Wieczery Pańskiej przypada 10 kwietnia 1949 po godzinie 6-tej wieczór. Życzymy błogosławieństwa Bożego wszystkim drogim Braciom i Siostram w ich przygotowaniu się i uczestniczeniu w tej Pamiątce, jak również w doświadczeniach, jakie po niej nastąpią. Prosimy o natychmiastowe przesłanie nam raportów z zebrań tej Pamiątki, bez względu czy będzie obchodzona przez zgromadzenia czy przez jednostki na odosobnieniu.